

Κερκύρας Νεκτάριος: Ο Νυμφίος της ζωής μας είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων](#)

Το εσπέρας της Κυριακής, 5 Απριλίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, χοροστάτησε κατά την Ακολουθία του Όρθρου της Μεγάλης Δευτέρας, η οποία τελέστηκε σε κλίμα βαθιάς κατανύξεως, με εκκλησιαστική ευταξία και άρτια ψαλτική απόδοση των ύμνων, στον Ιερό Ναό Υπεραγίας Θεοτόκου Ελεούσης, στο παραδοσιακό χωριό των Κυνοπιαστών της Κεντρικής Κέρκυρας.

Στην εν λόγω ενορία διακονεί επί πλέον των τριών δεκαετιών ο Αρχιμανδρίτης

Χρυσόστομος Κουτσούρης, Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Υπεραγίας Θεοτόκου Πλατυτέρας, ο οποίος εργάζεται με κατά Θεόν ζήλο και πατρική αγάπη για την πνευματική οικοδομή του ποιμνίου.

Κατά την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος, απευθυνόμενος στο πολυπληθές εκκλησίασμα, έλαβε αφορμή από τον κατανυκτικό ύμνο της Εκκλησίας μας, «Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὕρησει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὕρησει ῥαθυμοῦντα», τονίζοντας το βαθύ πνευματικό του νόημα.

Ὅπως επεσήμανε, η εικόνα αυτή είναι εμπνευσμένη από τα ιουδαϊκά έθιμα του γάμου, κατά τα οποία ο νυμφίος ερχόταν απροσδόκητα μέσα στη νύχτα, και οι προσκεκλημένοι όφειλαν να είναι έτοιμοι, άγρυπνοι και προετοιμασμένοι, για να τον υποδεχθούν. Η Εκκλησία, συνέχισε, να δανείζεται αυτήν την εικόνα για να φανερώσει ότι Νυμφίος της ζωής μας είναι ο ίδιος ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, ο Οποίος καλεί τον άνθρωπο σε μία ζωντανή σχέση μαζί Του.

Υπογράμμισε δε ότι εκείνος που δεν θα ανοίξει την καρδιά του για να δεχθεί τον Χριστό ως Νυμφίο της υπάρξεώς του, δεν μπορεί να κατανοήσει ούτε την αγάπη, ούτε τη θυσία, ούτε τη διδασκαλία Του περί ειρήνης, πραότητας, μετανοίας και προσευχής. Διότι ο Χριστός ήλθε στον κόσμο για να καλέσει τον άνθρωπο από την πτώση και την παράβαση στην ανάβαση και τη θέωση, από τη γη στον ουρανό.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος στάθηκε ιδιαίτερα στην έννοια της πνευματικής

εγρήγορσης, τονίζοντας ότι «μακάριος» είναι ο άνθρωπος που ζει εν εγρηγόρσει, που δεν παραδίδεται στον πνευματικό ύπνο, ούτε βυθίζεται στα πάθη και στο ίδιο θέλημα. Η εγρήγορση, όπως εξήγησε, σημαίνει αγώνα, ελευθερία από τα δεσμά της αμαρτίας και συνεχή προσανατολισμό προς το θέλημα του Θεού. Διότι μόνο έτσι ο άνθρωπος μπορεί να γνωρίσει τον Χριστό και να Τον υποδεχθεί ως «Νυμφίο» της καρδιάς του.

Αντιθέτως, επεσήμανε ότι η ραθυμία, η πνευματική ραστώνη, αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες παγίδες του ανθρώπου. Είναι εκείνη η κατάσταση κατά την οποία ο άνθρωπος ξεγελιέται από τον πειρασμό και επιλέγει το εύκολο, το ευχάριστο και το αναπαυτικό, αποφεύγοντας τον αγώνα και την θυσία που ζητά ο Θεός. Έτσι, καθημερινά αθετεί το θέλημα του Θεού, με αποτέλεσμα να παραμένει πνευματικά αδρανής, με τους οφθαλμούς της ψυχής κλειστούς, ανίκανος να γευθεί τη γλυκύτητα της θείας χάριτος.

Μάλιστα, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε με ιδιαίτερη ανησυχία στη σύγχρονη πραγματικότητα, μεταφέροντας εμπειρίες από τον χώρο της εκπαίδευσης, όπου, όπως σημείωσε, μεγάλος αριθμός νέων οδηγείται στη χρήση ουσιών, αναζητώντας μία ψευδαίσθηση πληρότητας και «ανύψωσης». Όμως, όπως τόνισε, αυτή η πρόσκαιρη «ανάβαση» οδηγεί τελικά σε βαθιά πτώση, απόγνωση και εσωτερικό κενό.

Καταλήγοντας στο σημείο αυτό, υπογράμμισε ότι η αιτία αυτής της τραγικής πραγματικότητας έγκειται στο ότι ο άνθρωπος δεν διδάχθηκε να ζει από τη χάρη του Θεού, να καλλιεργεί την αληθινή αγάπη, την ειρήνη και την κοινωνία με τον Θεό και τον συνάνθρωπο, αλλά περιορίζεται συχνά σε έναν εξωτερικό τύπο, αφήνοντας το εσωτερικό του να κυριαρχείται από το πονηρό. Έτσι, απομακρύνεται από την αληθινή ζωή, που είναι η ζωή της χάριτος και της εν Χριστώ εγρηγόρσεως.

Συνεχίζοντας, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε με προβληματισμό στην ευθύνη της

οικογένειας, της Εκκλησίας και της παιδείας για την πνευματική πορεία των νέων, επισημαίνοντας ότι συχνά παρατηρείται μία απομάκρυνση από τις ρίζες και τις αξίες του τόπου μας. Τόνισε ιδιαιτέρως ότι η αποδυνάμωση του μαθήματος των Θρησκευτικών και η αντικατάστασή του από μία γενικόλογη, φιλοσοφική ηθική, αποστερεί από τα παιδιά τη ζωντανή εμπειρία της πίστεως, η οποία, όπως υπογράμμισε, είναι η μόνη που δύναται να θεμελιώσει αληθινό ήθος.

Παράλληλα, με αφορμή επίκαιρες ανιστόρητες δηλώσεις προσώπων της πολιτικής ζωής, επεσήμανε ότι παρατηρούνται φαινόμενα σύγχυσης και επιφανειακής προσέγγισης της ιστορικής μνήμης, γεγονός που, όπως είπε, οδηγεί σε αλλοίωση της συνείδησης και της ταυτότητας του λαού. «Πώς θα διδάξουν την ιστορία της πατρίδος μας στα παιδιά μας;». Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, έκανε λόγο για μία σαφή τάση εθνομηδενισμού και αποχρωματισμού της πνευματικής και ιστορικής μας παραδόσεως, οι οποίες, κατά τον λόγο του, δημιουργούν γενιές χωρίς σταθερά σημεία αναφοράς και χωρίς ουσιαστικές αξίες. «Έτσι διαγράφεται η ιστορία μας. Έτσι επαγγέλλονται πατρίδα χωρίς πατρίδα. Χωρίς όρια.».

Καταλήγοντας, κάλεσε τους πιστούς σε εγρήγορση και αφύπνιση, προτρέποντας να επιστρέψουμε στις πνευματικές μας ρίζες και να εμπιστευθούμε τον Χριστό, τον Νυμφίο της Εκκλησίας, ως το μοναδικό στήριγμα και φως της ζωής μας, ευχόμενος σε όλους καλή δύναμη για την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα, καλό και ευλογημένο Πάσχα.

